

Homofili, Bibelen og forskningen

Av Øyvind Gaarder Andersen, høyskolelektor ved Høyskolen for ledelse og teologi, Stabekk

(Teksten er et kapittel i boken *Våg å tenke -våg å tro!*, Globalt Misjonsfokus/Proklamedia, Oslo: 2018)

Når vi forkynner det Bibelen sier, forkynner vi sannheten. Men det er ikke alltid populært å fortelle sannheten, folk vil ikke alltid høre den. Ikke minst merker vi det i dag når det gjelder homofili. Det å si hva som står i Bibelen om dette, er mange ganger som å henge ut en rød klut foran folk. Vi går imot det offisielle synet, den offentlige propagandaen fra myndigheter og media. Men å følge Gud, betyr ofte at vi må gå mot strømmen. Det måtte for eksempel Daniel gjøre, som ble kastet i løvehulen.

Nå er ikke homofili et tema vi behøver å komme inn på når vi evangeliserer. Her må vi bruke visdom. Men likevel, i samtaler med folk vil dette spørsmålet lett kunne dukke opp, og da må vi ikke gå på kompromiss med Guds ord.

Første punkt er å vite hva Bibelen sier om saken. Ikke minst er dette viktig fordi også mange som kaller seg kristne, vil bortforklare hva som rent faktisk står i Skriften. Det har å gjøre med at de er blitt for påvirket av tidens tankestrømninger, av hva som nå er politisk korrekt å hevde.

For det andre er det viktig å kunne påpeke at flere av de vanlige påstandene vi møter angående dette spørsmålet, også offentlig, faktisk er feilaktige. På nettstedet www.morfarbarn.no finnes det veldig mye god informasjon om disse spørsmålene. Her er også nyere forskningsrapporter gjort tilgjengelig (Se: <http://morfarbarn.no/forskning-og-fakta>). Dessuten kan et ressursblad, *Homofili og kristen tro*, lastes ned fra www.homofili.com. Dette tar opp temaet fra et bibelsk perspektiv - og gjør bruk av flere vitenskapelige undersøkelser.

Hva sier Bibelen?

Homofili strider mot Guds vilje. Det levner Bibelen ingen tvil om.

Utgangspunktet er positivt, ikke negativt. Gud skapte mennesket til mann og kvinne. Det betyr at ekteskap er villet av Gud. Gud er den som har skapt det seksuelle. Han har også gitt sex den rammen det naturlig hører hjemme i, nemlig ekteskapet. Guds plan er at barna skal få vokse opp innenfor denne trygge og naturlige rammen, med foreldre som viser hverandre livslang troskap (1 Mos 1,27-28; 2,24). Det naturlige for barn er å vokse opp med en mor og en far. Selvsagt kan det finnes unntak, som for eksempel om en av foreldrene dør. Men det optimale er å ha både en mor og en far. Derfor har disse spørsmålene med Guds grunnleggende skapervilje å gjøre, noe som preger hele Bibelen fra begynnelsen til slutt.

Samtidig må det understrekes at vi må møte mennesker som kjemper med en homofil orientering, med den største respekt og kjærlighet. Vi må ha «to tanker i hodet samtidig» som det ofte sies. Det betyr at vi må være fylt av Guds kjærlighet overfor de menneskene vi møter, og samtidig, preget av kjærlighet, tale klart om hva Guds ord sier.

Jesus

I Moseloven var homofil praksis strengt forbudt (3 Mos 18,22; 20,13). Slik var det også på Jesu tid. Homoseksuell atferd var utenkelig i Israel. Og Jesus endrer ikke på dette. Han taler bare om ekteskap mellom mann og kvinne (Matt 19,3-12; 5,27-32 m.fl.). Hadde Jesus tenkt annerledes, hadde han sagt det! Ved andre tilfeller sa han nemlig, med henvisning til Moseloven: “Det er sagt:”..., men jeg sier dere “(Matt 5, 7-34). Da Jesus ble spurt om ekteskap og skilsmisse,

strammet han inn det Moseloven sier. Men han åpner absolutt ikke for homofili (Matt 19,3-12; Mark 10,2-12).

Derfor kan man slettes ikke argumentere for homoseksualitet med å si at Jesus ikke uttalte seg om dette.

Paulus

Paulus sier også et klart nei til homoseksualitet (Rom 1,26-27; 1 Kor 6,9-11 og 1 Tim 1,9-11). Ulike varianter av homoseksualitet og biseksualitet var velkjent for folk i Romerriket, også stabile homofile parforhold og ekteskap. Av den grunn måtte Paulus ta opp disse spørsmålene i brevene sine. Paulus kom fra Tarsus, en viktig handels- og kulturby innerst i Middelhavet, i Lilleasia. Så god innsikt som han hadde i sin samtid, kjente han nok godt til de ulike former for homofili.

Bjørn Helge Sandvei, tidligere lærer i gresk på Menighetsfakultetet, har påpekt hvor utbredt stabile homofile parforhold og homofile ekteskap var i Romerriket, også blant kvinner. (Sandvei er selv homofil, men har valgt å leve i sølibat for å følge Bibelens ord.)

Det at Paulus også skriver om lesbiske forhold illustrerer hvor godt orientert han var. Den kjente antikkforskeren *Bernadette Brooten* har undersøkt antikke kilder om dette, skriver Sandvei. «Hun har blant annet funnet gravsteiner der innskrifter og portretter presenterer de avdøde som et lesbisk ektepar. Brooten konkluderer sin fremstilling slik: «Kildene vitner om at seksuell kjærlighet mellom kvinner fantes overalt i Romerriket» (*Love Between Women*, Chicago 1996, s. 360.)»¹

Det dreier seg altså ikke bare om tilfeldige eller kortvarige forhold, men om stabile relasjoner, definert som ekteskap. For eksempel gjengir Sandvei et gravrelieff fra keiser Augustus' tid som viser to kvinner, Elevisis og Helena, som holder hverandres høyre hånd på en måte som er et klassisk uttrykk for romerske ektepar.

Også menn kunne ha stabile homoseksuelle parforhold, og også være formelt gift. Sandvei peker for eksempel på at det i Romerriket ble spredt en form for «ukeblad-romaner» - en parallell til moderne såpeoperaer. En av disse er «Efesiske eventyr» som var populær folkelesning. Her skildres både hetero- og homofile kjærlighetshistorier. Den klassiske filologen *C.A. Williams* konkluderer i sin bok «*Roman Homosexuality*» (1999) med å si: «In sum, it seems clear that some Romans did participate in formal wedding ceremonies in which one male was married to another (...) and that these men considered themselves joined as spouses.» (s. 252)²

Sandvei påpeker også hvor utbredt homoseksualitet var i de store byene, for eksempel i Antiokia hvor Paulus hadde sin base, i Korint, osv. Han sier: «Å spørre om Paulus kjente til «ekte» homofili, synes for meg å være like meningsløst som å spørre om en prest i dagens San Francisco eller Greenwich Village i New York kan vite noe om mennesker som lever i lesbisk eller homofilt partnerskap.»³

Skriftsteder av Paulus

La oss se nærmere på hva Paulus skriver om homoseksualitet, først i Rom 1,26-27.

Derfor overgav Gud dem til skammelige lidenskaper. Deres kvinner byttet om det naturlige samliv med et som er mot naturen. På samme vis forlot også mennene den naturlige omgang med kvinnen og brant i sitt begjær etter hverandre. Menn drev skammelig utukt med menn, og fikk på sin egen kropp den straff de fortjente for sin forvillelse.

Disse ordene er klare nok. Her omtales homoseksualitet både mellom kvinner og menn som synd. Hvordan skal vi forstå utsagnet: «Derfor overgav Gud dem til skammelige lidenskaper» (Rom 1,26)? Dette henger sammen med den frie viljen Gud har gitt oss mennesker. I Rom 1,18-32 beskriver Paulus hvordan mennesker, mot bedre vitende, vender seg bort fra Gud og dyrker

“skapningen fremfor Skaperen” (v. 25). Det mennesker velger, lar Gud dem få - han overgir dem til det.

Nå har man prøvd på forskjellige måter å omtolke disse ordene av Paulus, for å legitimere homofilt samliv. En påstand er at Paulus bare tenker på *pederasti*, en homoseksuell relasjon mellom menn og yngre tenåringsgutter. Dette var ganske vanlig i den greske kultur. Så påstår man at Paulus bare kjente til denne formen for homoseksualitet. Men, som vi har sett, er det uholdbart, så vanlig som det var i Paulus' samtid med ulike former for homofile relasjoner. Hvis det bare var *pederasti* han ville skrive om, hvorfor brukte han da ikke dette ordet, som var godt kjent? Dessuten skriver Paulus også om kvinnelig homoseksualitet (v. 26). Derfor kan han ikke bare tenke på forhold mellom yngre gutter og menn.

Et annet forsøk på omtolkning er å si at Paulus bare avviser homoseksuell praksis hos heterofile som av en eller annen grunn velger å leve som homofile. Men dette er et kunstig og uholdbart skille som det ikke finnes grunnlag for i teksten. Her leser man noe inn i teksten som ikke står der. Det bryter fullstendig med hva Paulus skriver i sine brev, å si at noen handlinger er syndige for noen, og for andre ikke. Guds lov og Guds bud er for alle. Budet om ikke å drive hor, gjelder alle. (Det som har med mat, drikke og høytider å gjøre, er det annerledes med. Her presiserer Paulus at dette er nøytralt i seg selv, Rom 14,1-6.)

I Rom 1,26-27 bruker Paulus de ordene for kvinne og mann - "kvinnelig" og "mannlig" – som understreker kjønnpolariteten. Det er lettere å se det på engelsk: "female" og "male". Disse ordene benyttes også i 1 Mos 1,27 om skapelsen av mennesket i den greske oversettelsen av GT (Septuaginta), og av Jesus når han taler om ekteskapet (Matt 19,4). Slik understrekes det at en seksuell relasjon med en av samme kjønn er synd i seg selv, uansett grunn.

La oss gå videre til to andre skriftsteder:

Verken de som lever i hor, avgudsdyrkere, ekteskapsbrytere eller *menn som ligger med menn* [gresk: arsenokoites] eller lar seg bruke til dette, verken tyver, pengegriske, drukkenbolter, spottere eller ransmenn skal arve Guds rike. Slik var noen av dere en gang. Men nå er dere blitt vasket rene, dere er blitt helliget, ja, rettferdige for Gud i Herren Jesu Kristi navn og ved vår Guds Ånd (1 Kor 6,9-11).

...menn som driver hor eller har *utuktig omgang med menn* [gresk: arsenokoites]...og hva det ellers kan være som strider mot den sunne lære. Dette sier jeg i samsvar med evangeliet... (1 Tim 1,10-11).

I disse skriftstedene nevner Paulus eksempler på konkrete synder, uten at listen er ment å være fullstendig. En påstand som er blitt fremmet er at ordet som brukes om homoseksualitet i 1 Kor 6,9 og 1 Tim 1,10, er sjeldent og vanskelig å tolke. Men dette argumentet holder ikke. Det greske ordet Paulus bruker er altså *arsenokoites*. Hva ordet betyr, blir veldig tydelig når vi leser 3 Mos 18,22 og 20,13 i den greske oversettelsen av GT (Septuaginta).

- meta *arsenos*...*koiten* gynaikos (3 Mos 18,22)
ligge med en mann...som en ligger med en kvinne
- koimethe meta *arsenos koiten* gynaikos (3 Mos 20,13)
ha omgang med en mann slik som med en kvinne

Ordet *arsenokoites* er et generelt begrep om homoseksualitet, som dekker alle former av det. I 1 Tim 1,9-11 er det åpenbart at det er de ti bud som ligger til grunn for listen. Det betyr at heteroseksuelle handlinger utenfor ekteskapet, og homoseksuelle handlinger, bryter det 6. bud: Du skal ikke drive hor.

Forskningen – og debatten om den

La oss se litt på den forskningen som pågår når det gjelder homofili. Det er blitt fremsatt en god del bastante påstander, men foreløpig er situasjonen den at det er veldig lite som kan slås fast angående disse spørsmålene. Det må mer forskning til. Veldig mye står åpent.

Dette er konklusjonen i en omfattende forskningsrapport gjengitt i *The New Atlantis*: «Sexuality and Gender: Findings from the Biological, Psychological and Social Sciences». Den er skrevet av Lawrence S. Mayer (M.B., M.S., Ph.D.) og Paul R. McHugh (M.D.), tidligere «chief of psychiatry» ved Johns Hopkins Hospital i USA. Rapporten er et sammendrag av en grundig gjennomgang av mange av de mest dyptpløyende studier innen biologiske, psykologiske og sosiologiske vitenskaper når det gjelder seksuell orientering og kjønnsidentitet.⁴

Født sånn?

Rapporten i *The New Atlantis* tar opp spørsmålet om seksuell orientering er noe medfødt, om man er født heteroseksuell, homoseksuell eller biseksuell. Det er blitt fremmet teorier om at ulik seksuell orientering skyldes ens genetiske materiale eller ulik hormonell påvirkning på fosterstadiet. Men det finnes ikke tilstrekkelig bevis for å hevde dette, sies det i rapporten. Studium av hjerner hos homoseksuelle og heteroseksuelle har vist noen forskjeller, men disse forskjellene behøver ikke være medfødt. De kan også skyldes faktorer i miljøet som har gitt psykologiske og bioneurologiske følger.

Selve uttrykket «seksuell orientering» er faktisk tvetydig og kan forstås på ulike måter. Handler det om atferd, følelser av attraksjon eller en opplevelse av identitet, er spørsmålet. La meg sitere litt fra rapporten:

While some people are under the impression that sexual orientation is an innate, fixed, and biological trait of human beings — that, whether heterosexual, homosexual, or bisexual, we are “born that way” — there is insufficient scientific evidence to support that claim. In fact, the concept of sexual orientation itself is highly ambiguous; it can refer to a set of behaviors, to feelings of attraction, or to a sense of identity. Epidemiological studies show a rather modest association between genetic factors and sexual attractions or behaviors, but do not provide significant evidence pointing to particular genes. There is also evidence for other hypothesized biological causes of homosexual behaviors, attractions, or identity — such as the influence of hormones on prenatal development — but that evidence, too, is limited. Studies of the brains of homosexuals and heterosexuals have found some differences, but have not demonstrated that these differences are inborn rather than the result of environmental factors that influenced both psychological and neurobiological traits. One environmental factor that appears to be correlated with non-heterosexuality is childhood sexual abuse victimization, which may also contribute to the higher rates of poor mental health outcomes among non-heterosexual subpopulations, compared to the general population. Overall, the evidence suggests some measure of fluidity in

patterns of sexual attraction and behavior — contrary to the “born that way” notion that oversimplifies the vast complexity of human sexuality.⁵

Endring av homofil orientering?

Norsk Psykologforening uttalte i 1996: "Det er i dag ingen dokumentasjon på at terapi eller andre former for behandling kan "helbrede" lesbiske eller homofile fra sin seksuelle legning."⁶ Men dette stemmer ikke. Problemet er bare at forskning angående dette er ideologisk uønsket, det er politisk ukorrekt.

The New Atlantis-rapporten påpeker blant annet: “The concept of sexual orientation is unusually ambiguous compared to other psychological traits”. Rapporten sier også at forskning synes å vise at det ikke er uvanlig at det finner sted en endring av «sexual desire and attraction» hos mange i løpet av livet.⁷

Psykiateren Robert Spitzer var en av pådriverne for å få fjernet homofili fra de amerikanske diagnoselistene i 1973. Han er ateist og forsvarer homofilt samliv. Da psykiatriforbundet i USA (APA) holdt sin kongress i 1999, var det en demonstrasjon utenfor av en gruppe tidligere homofile. De bar plakater hvor det stod: "APA har forrådt Amerika med politisk korrekt vitenskap" og "APA - hvordan forklarer dere 20 000 eks-homofile?"

Etter å ha samtalt med noen av demonstrantene satte Spitzer i gang en ny undersøkelse. Han intervjuet 200 eks-homofile og kom til at endring i seksuell orientering er fullt mulig for en del homofile. Han sier blant annet: "Etter å ha snakket med disse menneskene, er det helt klart at de har hatt hjelp av terapien. Å si at dette er uetisk, synes jeg er latterlig."⁸

Det amerikanske fagtidsskriftet *The Journal of Mental Health Counseling* publiserte i 1998 en artikkel som dokumenterer dette. Den gir "en omfattende oversikt over forskning som er gjengitt i 83 vitenskapelige publikasjoner angående terapeutiske forsøk på å endre seksuell orientering." Det gjengis resultater fra ulike psykologiske fremgangsmåter. "Ved alle metodene ble det oppnådd positive resultater for mange av dem som søkte hjelp."

Forfatteren av artikkelen konkluderer slik: "Forsøk på å hjelpe personer med homofil orientering som ønsker å forandre sitt seksuelle tiltrekningsmønster, har vært virkningsfulle. De kan gjennomføres på en etisk måte og burde være tilgjengelig for de klientene som ber om en slik hjelp."⁹

Mental helse

Undersøkelser viser at det blant homofile er en høyere forekomst av psykiske lidelser, som angst, depresjon og selvmord, enn i den øvrige befolkningen. Rapporten i *The New Atlantis* drøfter ulike studier som vil undersøke årsakene til dette. En utbredt oppfatning er at disse helseproblemene skyldes sosialt stress fordi homofile ofte opplever stigmatisering og manglende aksept. Konklusjonen til *The New Atlantis*-rapporten er at sosiale stressfaktorer bidrar til disse helseproblemene, men den sier samtidig at dette bare er en delvis forklaring. Rapporten oppsummerer blant annet slik:

Compared to the general population, non-heterosexual and transgender subpopulations have higher rates of mental health problems such as anxiety, depression, and suicide, as well as behavioral and social problems such as substance abuse and intimate partner violence. The prevailing explanation in the scientific literature is the social stress model, which posits that social stressors — such as stigmatization and discrimination — faced by members of these subpopulations account for the disparity in mental health outcomes. Studies show that while social stressors do contribute to the increased risk of poor mental health outcomes for these populations, they likely do not account for the entire disparity.¹⁰

Homofile som pressgruppe

Homofile fremstilles gjerne som en svak og utsatt gruppe. Homofile mobbes, sjikaneres og diskrimineres er det bildet som tegnes. For mange kan nok det fortsatt være slik i ulike miljøer. Og slik oppførsel må vi ta sterk avstand fra.

Men samtidig har situasjonen endret seg dramatisk de senere tiårene. De homofile er blitt en meget sterk pressgruppe. Du kan bli uthengt i media - ja, politianmeldt om du uttaler deg for skarpt mot homofili. Det fikk Åke Green, en eldre pastor i pinsebevegelsen i Sverige oppleve. Saken hans gikk helt til høyesterett før han ble endelig frikjent, og han ble internasjonalt kjent på grunn av rettsaken som ble ført mot ham.

Faktisk er både ytringsfriheten, religionsfriheten og organisasjonsfriheten kommet under angrep på grunn av offentlige personers iver etter å forsvare de homofiles rettigheter. Det skjer for eksempel når noen ønsker å tvinge trossamfunn til å ansette homofilt praktiserende, stikk i strid med trossamfunnets lære.

Også på andre måter synes homofile å være en ressurssterk gruppe. NOVA-rapporten fra 1997 som bygger på en undersøkelse blant ca. 3000 lesbiske og homofile i Norge, sier noe om dette. Ifølge denne undersøkelsen er andelen av homofile som har universitets- eller høyskoleutdannelse to og en halv gang så høy som for resten av befolkningen - 57% mot 22%. Lønnsnivået er også betydelig høyere.

Men det må også nevnes at denne rapporten er blitt kritisert for å være for lite representativ. Rundt 55% av de som deltok i undersøkelsen, var medlemmer i "Landsforeningen for lesbisk og homofil frigjøring" (LLH) eller andre tilsvarende foreninger. Det store flertall av homofile er imidlertid ikke medlem i LLH. Det gjør at rapporten først og fremst gjengir svarene til de bevisste og organiserte homofile.¹¹

Homofile foreldre

Det er ikke uvanlig å høre utsagn av typen: "Internasjonal forskning de siste 25 årene har vist at det ikke er noen forskjell på å vokse opp med heterofile eller homofile foreldre."

R. Lerner og A. Nagai, to amerikanske spesialister på samfunnsvitenskapelig forskning, er blant dem som har sett nærmere på dette. De gjennomgikk 49 studier av barns oppvekstvilkår med homofile par. De presenterte resultatene i 2001 i boken *No Basis: What the Studies Don't Tell Us About Same-Sex Parenting*.¹² Lerner og Nagai så på disse 49 undersøkelsene i lys av grunnleggende prinsipper for samfunnsvitenskapelig forskning. De fant at alle av dem inneholdt minst en alvorlig metodefeil. Derfor har disse undersøkelsene begrenset verdi, og det kan ikke trekkes allmenne konklusjoner av dem.

Den nye kjønnsideologien

En ny kjønnsideologi holder på å vinne terreng. Pride-paradene er med å fremme denne ideologien. Det gjør at homo-bevegelsen kan sies å ha blitt gammeldags. Den nye ideologien hevder at kjønn er en sosial konstruksjon. I forbindelse med Stockholm Pride 2015 førte svensk Facebook opp 70 forskjellige kjønnsidentiteter som man kan krysse av for. Amerikansk Facebook har operert med 58 ulike kjønnsidentiteter.¹³

I rapporten i *The New Atlantis*, som jeg har nevnt ovenfor, refereres det til skillet mellom *biological sex* og *gender*. Med det første uttrykket menes *biologisk kjønn*, noe som ikke minst har med forplantningsevnen å gjøre. Kvinner og menn er født med ulik ytre og indre anatomi - menn har XY kromosomer og kvinner XX kromosomer, kvinner har organer som gjør at de, i

motsetning til menn, kan føde barn, osv. Med *gender* tenkes det på det sosiale og psykologiske, på hvilken atferd man har, på opplevelse av identitet, osv. Noen hevder for eksempel at de er født i feil kropp og har et annet kjønn enn kroppens anatomi tilsier. Her kommer vi til dette med transseksualitet og kjønnskifte, noe som det er blitt mer og mer fokus på.

Når man taler om kjønn som en sosial konstruksjon, må det være *gender* (genus) man taler om. Men helt opplagt er det ikke. Som Olof Edsinger skriver i sin bok *När minoriteten tar majoriteten som gisslan*: det har i dag blitt «allmängods att betrakta även det biologiska könet som flytande. Själve distinktionen mellan biologiskt och socialt kön uppfattas på så sätt som något i grunden konstruerat – och därmed icke önskvärt».¹⁴

Her kommer vi til skillet mellom *essensialisme* og *konstruktivisme*. Ifølge essensialismen er forskjellene mellom mann og kvinne biologisk forankret, i mannens og kvinnens ulike natur eller essens. Ifølge konstruktivismen er kjønn noe vi mennesker skaper. Dette leder oss videre til *queerteorier*, som kritiserer begrep som «naturlig» og «normalt».

Dette er altså en ideologi som Pride-paradene fremmer. Foreningen FRI («FRI – Foreningen for kjønns- og seksualitetsmangfold») står sentralt her. I en artikkel i Dagen påpeker Bakke og Benestad at målet er et «grenseløst seksuelt mangfold, i klar opposisjon til tradisjonelle normer og familieverdier».¹⁵ De sier videre: «Alle typer kjønn, kjønnsuttrykk og kjønnsidentiteter, seksuell atferd og seksuelle orienteringer framstilles som likestilte «normalvarianter». All seksualitet, alle typer samliv og alle seksuelle handlinger mellom samtykkende voksne betraktes som positivt. Hetero, homo, bi, pan, inter og trans er eksempler på slike sidestilte «normalvarianter»...»¹⁶ Polygami og polyamorøse forhold hører med blant disse variantene. Man kan lure på om offentlige institusjoner som stiller seg bak Pride-paradene, er klar over at det er slike synspunkter de er med å fremme.

Faktisk har en *normkritisk* ideologi fått sterkt innpass i offentlige sammenhenger i Skandinavia. Edsinger gir i sin bok *När minoriteten tar majoriteten som gisslan* flere eksempler på det når det gjelder Sverige. Diskrimineringsombudsmannen skriver i dokumentet *Lika rättigheter i förskolan* at man må se til å ikke opprettholde tokjønnsnormen. Derfor må man sørge for at barnas lek ikke befester kjønnsrollemønstre. Toalettene skal være kjønnsnøytrale.¹⁷ I et skriv av *Lärarnas Riksförbunds Studerandeförening, Det öppna klassrummet*, oppfordres det til å snakke kjønnsnøytralt og bruke fornavn i stedet for å tale om gutt eller jente, ikke tale om mamma eller pappa, men heller bruke ord som foreldre eller foresatte.¹⁸

Edsinger gir også eksempler fra undervisningsmaterieell for gymnasiet (Videregående). RFSU er interesseorganisasjonen i Sverige fremfor noen når det gjelder sex, og er meget aktiv i skolesammenheng. På sin hjemmeside og i ulikt materiale distanserer organisasjonen seg ikke bare fra heteronormen, men setter også spørsmålstegn ved kjærlighetsnormen og troskapsnormen. Må kjærlighet og sex høre sammen? Må sex og troskap høre sammen? Er det bare to som kan ha sex samtidig?¹⁹

I antologien *En Rosa Pedagogik* sies det at problemet ikke bare er at det finnes to offisielle kjønnskategorier, men også at forståelsen av ens egen identitet bygger på en forenklet og forutinntatt forståelse om et stabilt og sammenholdende *Jeg*. Overskriften på artikkelen er: ”Vad är det som er problemet? Två dikotoma kön och en stabil identitet”.²⁰

Vi må påpeke hvor skadelig praktiseringen av en slik ideologi må være for barnet. Det er grunnleggende viktig for barnets utvikling at det får identifisere seg med sitt kjønn. Dette påpeker sosionomen Monica Danielsson og psykologen Birgitta Jansson i sin bok *Får flickor finnas?* (Får jenter finnes?). Allerede når barn er ett år, kan dette sees. De trenger å finne sin egen identitet. Og på dette området behøver barna hjelp av foreldrene. Toåringer er opptatt av å tilegne seg en kjønnsidentitet, og fra tre-, fireårsalderen utvikler barna kjønnsstabilitet, skriver Danielsson og Jansson. De henviser til klassisk og nåtidig psykoanalytisk teori.²¹

Spørsmålet om kjønnskifte

Den tidligere omtalte rapporten i *The New Atlantis* tar også opp spørsmålet om kjønnskifte, og den uttrykker bekymring over den akselererende utviklingen på dette området – ikke minst når det dreier seg om barn. Man vet lite om årsakene til *kjønnsdysfori*, det at «man opplever å befinne seg i feil kropp». Og forsøkene på kjønnskifte synes generelt sett å være lite vellykkede. Når det gjelder barn, er *kjønnsdysfori* et problem som vanligvis ikke vedvarer når de blir eldre. La meg sitere fra rapporten:

Some individuals identify as a gender that does not correspond to their biological sex. The causes of such cross-gender identification remain poorly understood. Research investigating whether these transgender individuals have certain physiological features or experiences in common with the opposite sex, such as brain structures or atypical prenatal hormone exposures, has so far been inconclusive. Gender dysphoria — a sense of incongruence between one's biological sex and one's gender, accompanied by clinically significant distress or impairment — is sometimes treated in adults by hormones or surgery, but there is little scientific evidence that these therapeutic interventions have psychological benefits. Science has shown that gender identity issues in children usually do not persist into adolescence or adulthood, and there is little scientific evidence for the therapeutic value of puberty-delaying treatments. We are concerned by the increasing tendency toward encouraging children with gender identity issues to transition to their preferred gender through medical and then surgical procedures. There is a clear need for more research in these areas.²²

Rapporten drøfter også her en rekke forskningsrapporter. Blant annet henviser den til Kenneth Zucker, forsker og terapeut ved Univeritetet i Toronto. Han brukte psykososial behandling, som samtalerapi og lignende, med stort hell. For eksempel viste en oppfølgingsstudie at bare 3 av 25 jenter som de hadde behandlet for *kjønnsdysfori*, fortsatt hadde problem med dette.²³ Zucker advarte mot tendensen til å sette i gang med kjønnskifte så snart barn eller unge uttrykte at de hadde problem med sitt kjønn. Dette fikk han voldsom kritikk for. Og i 2015 avsatte ledelsen ved Universitetet i Toronto ham. De begrunnet dette med at han ikke var «på linje med den nyeste tenkning».²⁴

Når dette er sagt, må det imidlertid også tillegges at det finnes unntakstilfeller hvor biologiske trekk fra begge kjønn er tilstede. Man taler her om interseksualitet.²⁵

En ideologisk kamp

Mennesker som kjemper med en homofil orientering, kan være meget fine og gode mennesker. Det er ikke det saken dreier seg om.

Forholdet er at vi i dag kjemper en ideologisk kamp som gjelder ekteskapet og familien. Spørsmålet er hva som er ekteskap og hva som er familie: Kan man ha "kjønnsnøytrale" ekteskap? Svaret er nei. Uttrykket er i seg selv en selvmotsigelse. Ekteskap er foreningen av mann og kvinne. "De to skal være ett kjød," som det ble sagt ved skapelsen - og som Jesus bekrefter (Matt 19,5).

Innenfor familien, stiftet av mor og far, er det at barna hører hjemme, og skal få vokse opp. Egoisme er det som råder når homofile par vil ha barn, uten å tenke på hva som er barnas beste. Og det offentlige støtter opp, i likestillingens og toleransens navn.

Bibelen og kristenheten

Bibelens tale er klar, det har vi sett. Mange, mer eller mindre preget av tidens strømninger, vil riktignok prøve å omtolke det Skriften sier. Når man hører liberale biskoper og prester forsvare

homofilt samliv, er det ikke underlig at folk kan bli forvirret. Vi må imidlertid være klar over at internasjonalt følger den store majoritet av kristne det Bibelen sier på dette punkt. Det gjelder ikke minst i den tredje verden. Det er der kristendommen vokser hurtigst i dag. Ja, vi kan si at kristendommens tyngdepunkt nå i stor grad er flyttet til de tidligere misjonslandene - til Sør-Amerika, Afrika sør for Sahara og flere land i Asia. Det er liberale teologer og prester, som representerer et frafall fra bibelsk kristendom, som forsvarer homofili.

Og den katolske kirke, med over en milliard medlemmer, står fast på dette punkt. Den 31. juli 2003 offentliggjorde pavestolen en uttalelse mot å gi rettslig anerkjennelse av homofile samboerskap og å likestille dem med ekteskap. "Ingen ideologi kan frata den menneskelige ånd vissheten om at et ekteskap bare kan inngås mellom to personer av forskjellig kjønn," sies det blant annet. Det understrekes at homofile skal møtes med respekt, men dette må ikke føre til anerkjennelse av homofilt samliv.²⁶

Når det gjelder adopsjon, betones det at fraværet av kjønnslig bipolaritet hindrer barns naturlige utvikling fordi det ikke får oppleve en far eller en mor. Dette strider mot det prinsipp som også er anerkjent av FNs Barnekonvensjon: Barnets interesser skal settes i høysetet.

Guds ord

Guds ord er vår eneste sikre rettesnor for vårt liv. Og Guds ord taler klart i dette spørsmålet. Derfor kan vi ikke råde noen til å avvike fra det.

Vi har også sett at i mange tilfeller kan en homofil orientering endres ved terapi. Men utover det: en kristen tror på under, på at for Gud er alt mulig. La meg her henvise til det jeg har skrevet om bønn, tro og under. Mange tidligere homofile har vitnet om at Gud har satt dem fri fra den homofile orienteringen.

I sin bok *Gode svar på aktuelle spørsmål* nevner Nicky Gumbel et par eksempler. I et TV-program fortalte en mann ved navn Frank at han hadde levd som aktiv homoseksuell i 12 år. I det øyeblikket han tok imot Kristus, visste han at han var fri.. En kvinne som het Kathy hadde hele sitt liv trodd at hun var lesbisk. Men da hun sa ja til Kristus, ble hun satt fri. Da programmet ble tatt opp, hadde disse to vært gift med hverandre i 7 år, og hadde fått flere barn. De var også engasjert med å hjelpe andre som hadde samme problem som de selv hadde hatt.

Et medlem i Gumbels menighet ga ved en anledning en kristen bok til en homofil mann, en fiolinist. Den kristne bad om at Jesus måtte åpenbare seg for denne mannen innen 24 timer. Og det skjedde. Han fikk et syn av Jesus, og det forvandlet ham totalt. Og faktisk skjedde det samme med partneren hans litt senere. Også han fikk et syn av Jesus.²⁷

I Korsets Seier (nr. 19, 2008) er det et intervju med James "Vave" Meleisea, som tidligere levde som homofil, men endret livsstil radikalt etter å ha tatt imot Kristus. Han forteller både om en prosess og om sterke opplevelser av Guds nærvær. Interessant nok var starten på hans omvendelse at hans lesbiske mor og hennes kjæreste sa ja til Jesus på et møte, og begge ble "satt fri fra lesbiskhet der og da".

Til avisen Dagen (24.08.2018) forteller 55-år gamle Ray Baker at han var tiltrukket av menn så lenge han kunne huske. Men ut fra Bibelen kom han frem til at det ikke var rett å leve homoseksuelt. Han bad Gud om å bli helbredet på dette området, men det skjedde ikke, sier han. Derimot møtte han en kvinne ved navn Kay i 1991. De utviklet en relasjon og giftet seg. De har også en 18 år gammel sønn. Ray forteller at han er lykkelig gift. Han kjenner også fysisk tiltrekning til sin kone. «Han husker en dag da de datet og stod i en varm omfavelse utenfor Kays rekkehus i Budapest. Plutselig opplevde han en fysisk attraksjon til henne. Han begynte nesten å skjemmes, men så innså han at dette jo var et bønnesvar.» Samtidig må han fortsette å kjempe med homofile tanker og følelser, og si nei til dem.

Det er mye å si om temaet bønn og helbredelse. Jeg kan ikke utdype det her nå. Men la meg si at om helbredelsen eller underet av en eller annen grunn skulle utebli når det gjelder

homofili, er det bedre å leve enslig enn å bryte med Guds ord. Det blir til syvende og sist et spørsmål om å stole på Gud mer enn på noe annet, eller noen annen.

-
- ¹ Bjørn Helge Sandvei, *Homofili – samliv eller singelliv, historisk og aktuelt*, artikkel, Oslo, 2015, upubl., s. 3.
- ² Bjørn Helge Sandvei, *Bibelen og homofilis spørsmålet*, artikkel, Oslo, 2014, upubl., s. 8-9.
- ³ Sandvei, *Homofili – samliv eller singelliv*, 2015, s. 8.
- ⁴ https://www.thenewatlantis.com/docLib/20160819_TNA50Introduction.pdf
- ⁵ Lawrence S. Mayer and Paul R. McHugh, "Part One: Sexual Orientation," *Sexuality and Gender: Findings from the Biological, Psychological, and Social Sciences, The New Atlantis*, Number 50, Fall 2016, s. 13-58; <https://www.thenewatlantis.com/publications/part-one-sexual-orientation-sexuality-and-gender>
- ⁶ *Homofili og kristen tro*, s. 14. Uttalelse fra 02.12.1996, gjengitt i Stortingsmelding nr. 25 (2000-2001), s. 84; <http://homofili.com.erkunde.no/files/hogk.pdf>
- ⁷ Lawrence S. Mayer and Paul R. McHugh, «Part One: Sexual Orientation,» s. 13-58; <https://www.thenewatlantis.com/publications/part-one-sexual-orientation-sexuality-and-gender>
- ⁸ *Homofili og kristen tro*, s. 14.
- ⁹ *Homofili og kristen tro*, s. 14. Se Warren Throckmorton, "Attempts to Modify Sexual Orientation: A Review of Outcome Literature and Ethical Issues", *The Journal of Mental Health Counseling*, 20, 1998, s. 283-304.
- ¹⁰ Lawrence S. Mayer and Paul R. McHugh, "Part Two: Sexuality, Mental Health Outcomes, and Social Stress," *Sexuality and Gender: Findings from the Biological, Psychological, and Social Sciences, The New Atlantis*, Number 50, Fall 2016, s. 59-85; <https://www.thenewatlantis.com/publications/part-two-sexuality-mental-health-outcomes-and-social-stress-sexuality-and-gender>
- ¹¹ *Homofili og kristen tro*, s. 2
- ¹² *Homofili og kristen tro*, s. 6.
- ¹³ Olof Edsinger, *När minoriteten tar majoriteten som gisslan. Om identitet och sexualitet i queerteoriernas tidevarv*, Stockholm 2015: Brytpunkt, Svenska Evangeliska Alliansens skriftserie, s. 17.
- ¹⁴ Olof Edsinger, *När minoriteten tar majoriteten som gisslan*, s. 15.
- ¹⁵ Øivind Benestad/Vidar Mæland Bakke, «Kjønnsideologi: Pride-parader og regnbueflagget: Hvorfor ikke?» i *Dagen*, 23.08.2018, s. 19.
- ¹⁶ Bakke/Benestad, «Kjønnsideologi», *Dagen*, s. 19.
- ¹⁷ Edsinger, *När minoriteten tar majoriteten som gisslan*, s. 31-34.
- ¹⁸ Edsinger, *När minoriteten tar majoriteten som gisslan*, s. 36.
- ¹⁹ Edsinger, *När minoriteten tar majoriteten som gisslan*, s. 40-42. Se: *Sex på kartan* (RFSU och UtbildningsRadion 2011), *Sex i skolan* (RFSU, Lafa m fl 2013) og *Vill du?* (RFSU 2015).
- ²⁰ Edsinger, *När minoriteten tar majoriteten som gisslan*, s. 54. (Hillevi Lenz Teguchi, Linnéa Bodén och Kajsa Ohrlander, "Var är det som er problemet? Två dikotoma kön och en stabil identitet" i *En rosa pedagogik* (Liber 2011), s. 34.
- ²¹ Edsinger, *När minoriteten tar majoriteten som gisslan*, s. 51-53. (Monica Danielsson og Birgitta Jansson, *Får flickor finnas?* (Antigone Förlag), s. 12-13.)
- ²² <https://www.thenewatlantis.com/publications/part-three-gender-identity-sexuality-and-gender>
- ²³ Lawrence S. Mayer and Paul R. McHugh, "Part Three: Gender Identity," *Sexuality and Gender: Findings from the Biological, Psychological, and Social Sciences, The New Atlantis*, Number 50, Fall 2016, ss. 86-113; <https://www.thenewatlantis.com/publications/part-three-gender-identity-sexuality-and-gender>
- ²⁴ Mikkel Vigilius, "Den transkønnede", i *Nyt Liv*, 08.05.2018; <http://www.nytliv.dk/resource/den-transkoennede/>
- ²⁵ <https://www.thenewatlantis.com/publications/part-three-gender-identity-sexuality-and-gender>, s. 86-113.
- ²⁶ *Homofili og kristen tro*, s. 7. Se videre www.katolsk.no/info/jp2/20030731.htm
- ²⁷ Gumbel, *Gode svar på aktuelle spørsmål*, s. 88-89.